

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24762/2024
16.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Лукић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Лозница“ Лозница, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1783/24 од 27.08.2024. године, у седници већа одржаној 16.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж 1783/24 од 27.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1783/24 од 27.08.2024. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници П 70/24 од 21.03.2024. године, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да тужиоцима, као солидарним повериоцима исплати на име накнаде за коришћење к.п. бр. .. уписане у лист непокретности .. КО Лозница износ од 2.333.867,50 динара са законском затезном каматом од 13.05.2020. године до исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Битна

повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју тужиоци указују у ревизији није разлог због ког ревизија може да се изјави на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници са по $\frac{1}{2}$ дела к.п. бр. ..., површине 0.01.15 ха, земљиште под зградом – објектом у површини од 38 м² и земљиште уз зграду – објекат у површини од 77 м², уписане у лист непокретности број ... КО Лозница. Тужени је на к.п. бр. ... КО Лозница, крајем 60-их година ХХ века изградио од тврдог материјала (бетона и опеке) приземни објекат – трафостаницу 10/04 Кв „Партизанска“, димензија 7,20м x 5,55м, а око трафостанице постављена је и подзида – потпорни зид димензија 2,14м и 2,32м са југозапада и 1,95м и 2,07м са југоистока, све до парцеле бр. ... КО Лозница, власништво тужилаца. Објекат трафостанице налази се у шарпи, односно постоји висинска разлика у коти терена у односу на коту пода трафостанице која износи од 1м до 1,5м, па је инвеститор изградње трафостанице оивичио земљиште неопходно за приступ објекту потпорним зидом уместо оградом, па потпорни зид представља ограду којом је дефинисано земљиште за приступ објекту и за редовну употребу објекта, а које представља границу парцеле број ... КО Лозница, тако да се цела парцела број ..., у површини од 0.01.15ха користи као земљиште за приступ и за редовну употребу објекта трафостанице. Тужиоци су тужбу поднели 14.06.2020. године, а тужени је истакао приговор застарелости њиховог потраживања на име накнаде за конституисану законску стварну службеност.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужилаца и обвезао туженог да тужиоцима исплати 2.333.867,50 динара, са образложењем да је изградњом трафостанице извршена фактичка експропријација парцеле у сусвојини тужилаца, ради установљења права трајне службености земљишта ради изградње трафостанице, те како је конституисана законска стварна службеност у корист туженог, да је тужени у складу са чланом 51. и 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа дужан да тужиоцима, као власницима послужног добра плати одговарајућу накнду за коришћење земљишта, чија је висина утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака, применом члана 41. и 53. став 1. Закона о експропријацији.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев тужилаца за исплату накнаде по основу умањене вредности њихове парцеле применом члана 371. Закона о облигационим односима у вези члана 51. и 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа, сматрајући да предметно право застарева у општем року од 10 година које почиње да тече од стављања у функцију трафостанице. С обзиром да је предметна трафостаница стављена у функцију 60-их година ХХ века, па имајући у виду кад је тужба поднета, другостепени суд је закључио да је основан приговор застарелости потраживања истакнут од стране туженог јер је истекао општи рок застарелости од 10 година.

По оцени Врховног суда, супротно наводима ревизије, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован тужбени захтев тужилаца, због застарелости потраживања.

На основу правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка

кабла електричне енергије ваздушним путем и питања застарелости ове накнаде, с тим у вези правни основ потраживања тужилаца због изградње трафостанице на њиховој парцели је стварно-правног карактера – конституисање законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинскоправних односа, а не фактичка експропријација. Висина ове накнаде одређује се на основу члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа, а на застарелост се примењује члан 371. Закона о облигационим односима – општи рок застарелости потраживања. Рок застарелости почиње да тече од стављања у функцију електромреже, јер су тада тужиоци, као повериоци имали право да захтевају испуњење обавезе туженог на основу одредбе члана 361. став 1. Закона о облигационим односима. Рок застарелости почиње да тече од стављања у функцију електромреже, јер су тада тужиоци као повериоци имали право да захтевају испуњење обавезе туженог на основу одредбе члана 361. став 1. Закона о облигационим односима.

У конкретном случају, нижестепени судови су утврдили да је трафостаница изграђена 1968. године, што значи да је од тада почео да тече рок застарелости потраживања тужилаца, прописан чланом 371. Закона о облигационим односима, који је протекао пре подношења тужбе (14.06.2020. године). Застарелост престaje право захтевати испуњење обавезе на основу члана 360. став 1. Закона о облигационим односима, а застарелост наступа кад протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе, на основу става 2. те одредбе закона.

С обзиром на то да су тужиоци тужбу поднели након наступања застарелости њиховог потраживања, пошто се тужени као дужник позвао на застарелост (члан 360. став 3. Закона о облигационим односима), то следи да је другостепени суд правилно закључио да је потраживање тужилаца застарело, због чега тужиоци неосновано у ревизији указују на погрешну примену материјалног права. С тим у вези, неосновани су наводи ревизије да у време када је изграђена трафостаница није постојало право својине ни овде тужилаца ни њиховог правног претходника, да није постојала ни предметна парцела, јер је к.п. бр. ... КО Лозница први пут формирана ступањем на снагу катастра непокретности 17.01.2011. године, и да од тада почиње тећи рок застарелости. Ово, јер је рок застарелости потраживања почео да тече од изградње трафостанице, а без утицаја је када парцела на којој је изграђена трафостаница формирана и од када су тужиоци власници те парцеле.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић